Broj: S1 3 U 035324 20 U
Sarajevo, 09.12.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „I-SELIMOVIĆ" d.o.o. Cazin, kojeg zastupa punomoćnik Jasmin Abdagić, advokat iz Cazina, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-164/20 od 26.03.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 09.12.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se preostali dio zahtjeva, iznad dosuđenog dijela, kao neosnovan, odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, postupajući po presudi Suda BiH broj: S 1 3 U 032501 19 U od 21.01.2020. godine, **odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o dodjeli ugovora broj: 01-15-1215/17 od 17.02.2017. godine, za izvođenje radova „Rekonstrukcija saobraćajnica nakon realizacije projekta izgradnje sistema odvodnje i prečišćavanje otpadnih voda" ugovornog organa JU Zavod za prostorno uređenje Bihać.** Istim rješenjem, odbijen je i zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Protiv prednjeg rješenja, tužitelj „I-Selimović" d.o.o. Cazin je pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe detaljno navodi dosadašnji tok postupka, odnosno ističe da je u skladu sa presudom suda BiH broj S 1 3 U 032501 19 U od 16.01.2020. godine, poništeno rješenje tuženog i predmet vraćen na ponovni postupak. Međutim, iako je Sud BiH dva puta poništavao rješenja tuženog i davao uputu kako da se riješi predmetni spor, tuženi u ponovnom postupku

postupa suprotno uputama iz presude te se stavlja iznad suda. Dakle i odlukom suda je jasno zauzet stav da je u konkretnom postupku trebalo postupak nabavke poništiti u skladu sa članom 70. Zakona o javnim nabavkama BiH, a ne zahtjevati produženje roka ponuda niti prihvatati takve ponude, nakon isteka roka za dostavljanje ponuda. Dakle, ugovorni organ je u ponovnom postupku donio Odluku o dodjeli ugovora tužitelju a ponuđač Behić Sanny boy d.o.o. Bihać je na tu odluku izjavio žalbu a ugovorni organ je nakon toga ugovor dodijelio tom ponuđaću.
Dalje ističe, da je dana 23.02.2017. godine na tu odluku tužitelj izjavio žalbu, jer je tuženi postupio suprotno odredbama člana 104. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, iz razloga što nije raspravio sve žalbene prigovore koje je tužitelj isticao. Tužitelj je u svojoj žalbi ukazao na povrede odredbi tačke 5.1 i 3.4.2. Tenderskog dokumenta kojim je propisano, da će ugovorni organ odbaciti kao neprihvatljivu ponudu ako garancija ne bude dostavljena na propisan način. S tim u vezi, ugovorni organ je po mišljenju tužitelja, bio dužan odbaciti ponudu KOV-GRAD d.o.o. Bužim, ukoliko zaista nije utvrdio da garancija ponude nije pravilno dostavljena, a ne upuštati se u analiziranje ponuda. Suprotno navedenom, tuženi u ponovnom postupku opet ne analizira tužiočev prigovor, nego navodi da nije dužan kontrolisati činjenično stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe, te se poziva na član 104. stav 1. ZJN obzirom da je takav stav tuženi već zauzeo u rješenju broj: JN2-01.07-1-631-8/16 od 29.12.2016. godine. Pogrešan je, po shvatanju tužitelja, i zaključak tuženog da za ugovorni organ u skladu sa članom 60. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, nema posljedice ako i nakon isteka roka za dostavljanje ponuda pozove ponuđače da produže ponudu. U konačnici. tužitelju je onemogućeno raspravljanje u konkretnom postupku i utvrđivanje činjenica u smislu odredbi 227.-233. Zakona o upravnom postupku BiH jer je ostalo upitno da li su se ugovorni organ i tuženi uopšte upuštali u ocjenu ponude ponuđača „Behić Sanny Boy".
Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da Sud tužbu uvaži i riješi upravu stvar na način da osporeno rješenje tuženog broj: JN2-01-07-1-164/20 od 26.03.2019. godine poništi, kao i odluka o dodjeli ugovora od 17.02.2017. godine i obavještenje o nabavci broj 1291-1-3-8-3-4/16, uz naknadu troškova postupka u iznosu od 1.047,15 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju. Zainteresirano lice, iako uredno obaviješten nije dostavio svoje očitovanje na tužbu.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, da **je konačnim rješenjem tuženog, postupajući po presudi ovog suda BiH broj: S1 3U 032501 19 U od 21.01.2020. godine, ponovo odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o dodjeli ugovora broj: 01-15-1215/17 od 17.02.2017. godine, za izvođenje radova „Rekonstrukcija saobraćajnica nakon realizacije projekta izgradnje sistema odvodnje i prečišćavanje otpadnih voda", ugovornog organa JU Zavod za prostorno uređenje Bihać.** Tuženi je prvobitno odlučio, da se neće upuštati u ocjenu prigovora koji su bili predmet razmatranja u istom postupku javne nabavke, a vezano za tužiočevu ponudu koja je neprihvatljiva zbog toga što nije dostavio bankovnu garanciju na propisan način, odnosno u skladu sa Pravilnikom o formi garancije za obziljnost ponude i izvršenje ugovora. Ovakav

stav tuženog proizilazi i iz njegovog odnosa prema prigovoru tužioca, da izabrani ponuđač nije ispunio uslov iz tačke 3.4.2. stav 62. Tenderskog dokumenta. Takođe, tuženi je ocijenio da nije osnovan ni prigovor, da ponuđač „Behić Sanny Boy" nije numerisao ponudu pa se tako između stranica 414 i 415 nalazi bankovna garancija te ponuda nije prihvatljiva. Tuženi je ocijenio nakon uvida u izabranu ponudu, da je ista uvezana, numerisana i u skladu sa članom 58. Zakona o javnim nabavkama BiH. U odnosu na prigovor, da je ugovorni organ tražio produženje ponuda, tuženi je ocijenio da isti nije osnovan jer je ugovorni organ tražio produženje dana 27.01.2017. godine, odnosno u periodu važenja ponude kako to zakon omogućava i propisuje. Kako prigovori tužitelja, prema ocjeni tuženog, nisu osnovani, donesena je odluka kao u dispozitivu pobijanog rješenja, u skladu sa članom 228. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

U konkretnom slučaju, ovo vijeće je cijenilo pobijano rješenje u skladu sa presudom ovog suda broj: S 1 3 U 0 32501 od 16.01.2020. godine, odnosno sa uputama koje je vijeće iznijelo u toj presudi. **Dakle, odredbom člana 60. stav 2. i 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) je propisano, da u periodu važenja ponude, ugovorni organ može zahtijevati od ponuđača, u pisanoj formi, da produži period važenja ponude do određenog roka. Svaki ponuđač ima pravo odbiti takav zahtjev i u tom slučaju ne gubi pravo na povrat garancije za ozbiljnost ponude.** Ako ponuđač ne odgovori na pismeni zahtjev ugovornog organa u pogledu produženja perioda važenja ponude ili ne pristane produžiti rok važenja ponude ili ne osigura produženje garancije za ozbiljnost ponude, smatra se da je ponuđač odbio zahtjev ugovornog organa, te se njegova ponuda ne razmatra u daljnjem toku postupka.
Slijedom navedenih odredbi, kako se to pravilno ukazuje i u tužbi, tuženi ni u ponovnom postupku nije pravilno primijenio materijalni propis. Kako to proizilazi iz predmetnih spisa u koje je i ovo vijeće izvršilo uvid, **ugovorni organ je dana 27.01.2017. godine, aktom broj: 03/09-05-765/17 od 27.01.2017. godine, dostavio svim ponuđačima zahtjev za produženje važnosti ponude i produženje garancije za ozbiljnost ponuda, sve u skladu sa tačkom 4.11. Tenderskog dokumenta.**
Međutim, ono što nije sporno i na šta je sudsko vijeće ukazalo i u prethodnoj presudi, **krajnji datum za produženje važnosti ponude, odnosno za dostavljenje tog zahtjeva, u skladu sa odredbom člana 60. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, u konkretnom slučaju je bio 16.01.2017. godine. To znači, da ugovorni organ nije podnio zahtjev u periodu važenja ponude.** S tim u vezi, kako to primjećuje ovo sudsko vijeće, tuženi je u predmetnom pobijanom rješenju iznio isto obrazloženje kao i u rješenju broj: JN2-01-07-1-116-6/17 od 30.03.2017. godine, što znači, da u ponovnom postupku, nije ni cijenio upute iz presude ovog suda broj S 1 3 U 032501 19 U.
Ovakvim postupanjem, tuženi je u ponovnom postupku povrijedio odredbe člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, (Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), jer pobijano rješenje ne sadrži izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je

riješena upravna stvar. Također, tuženi u ponovnom postupku nije ni razmatrao žalbene prigovore tužitelja koji su bili odlučujući za konkretnu situaciju, nego je ponovio obrazloženje svog prethodnog rješenja što u konačnici opet čini povredu i odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

Zbog prednjeg, treba naglasiti da presude suda Bosne i Hercegovine, donesene u upravnim sporovima, su konačne i obavezujuće u skladu odredbama ovoga zakona. S tim u vezi, ovo vijeće još jednom podsjeća na odredbe člana 62. – 66. Zakona o upravnim sporovima BiH kojim odredbama je propisana obaveznost postupanja institucije po presudama Suda BiH, kao i na odredbu člana 83. istog zakona u kojoj su propisane kaznene odredbe. Kada sud poništi konačni upravni akt, protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništeni akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora, umjesto poništenog konačnog upravnog akta treba donijeti novi upravni akt, nadležna institucija je dužna donijeti ga bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija pri tome je vezana pravnim shvaćanjem suda i primjedbama glede postupka. Stoga, u ponovnom postupku tuženi je dužan donijeti novu odluku u skladu sa uputama iz ove presude.

Konačno, ovo vijeće cijeni da je za utvrđivanje odlučnih činjenica, imajući u vidu nezakonito postupanje ugovornog organa koje je evidentno, u ovom slučaju, upravo nadležan Ured za razmatranje žalbi BiH. Naime, kako je u ,konkretnom slučaju, sud već jednom tužbu uvažio i predmet vratio na ponovni postupak imajući u vidu odredbu člana 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH jer je našao, da su činjenice u konkretnom predmetnom postupku u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, te zbog toga izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, a tuženi ni u ponovnom postupku nije postupio po uputama suda, odnosno nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, a što je bilo od uticaja na konačnu odluku, jasno je da je tužba osnovana.

Kako je tužba uvažena, kao osnovana, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glansik BiH" broj: 19/02 do 74/10), tužitelju pripadaju i troškovi upravnog spora ali ne u potraživanom iznosu. Sud je našao da tužitelju pripadaju troškovi upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM i to na ime naknade za sastav tužbe u iznosu od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu, shodno članu 22. Tarife broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Zahtjev za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa, je odbijen, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, i da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu s članom 19., a ne članom 12. Tarife FBiH.

Slijedom prednjih utvrđenja, sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo